

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że wymagając od obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, wnioskujących o uzyskanie statusu rezydentów długoterminowych, uiszczenia wysokich i niesprawiedliwych opłat, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 2003/109/EG⁽¹⁾ i z tego powodu nie wywiązało się również z zobowiązania ciążącego na nim na mocy 258 TFUE;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa kwotę, wynoszącą w zależności od przypadku od 201 do 830 EUR i stanowiącą opłatę za rozpatrzenie wniosku o przyznanie statusu rezydenta długoterminowego pobytu, za nieproporcjonalną w porównaniu z kwotą 30 EUR, którą w związku z otrzymaniem karty pobytu uiszczają obywatele UE. Zdaniem Komisji tego rodzaju procedura nie może być postrzegana jako „sprawiedliwa”. Komisja jest zdania, że tego rodzaju wysokie opłaty, niezależnie od tego czy stanowią one wynagrodzenie z tytułu rzeczywiście poniesionych kosztów, stanowią „środek utrudniający wykonywanie prawa pobytu” w rozumieniu motywu 10 tej dyrektywy i w związku z tym mają skutek zniechęcający obywateli państw trzecich, którzy pragną skorzystać z praw, jakie przyznaje im dyrektywa. Potwierdza to również fakt, że Komisja otrzymuje związane z tym skargi obywateli.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, str. 44).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 26 października 2010 r. — Josef Geistbeck i Thomas Geistbeck przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-509/10)

(2011/C 30/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josef Geistbeck i Thomas Geistbeck

Strona pozwana: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają zgodnie z art. 167 ust. 1 lit. b) i ust. 3 TFUE przedstawione następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin⁽²⁾:

- a) Czy słuszne wynagrodzenie, które rolnik ma wypłacić na rzecz posiadacza prawa do ochrony odmiany zgodnie z art. 94 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ skorzystał z uzyskanego z własnych zbiorów materiału rozmnożeniowego odmiany chronionej, nie spełniając warunków określonych w art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2100/94 i art. 8 rozporządzenia nr 1768/95, należy obliczyć na podstawie średniej kwoty pobieranej na tym samym obszarze za licencjonowaną produkcję analogicznej ilości materiału rozmnożeniowego chronionych odmian danych gatunków roślin, czy też zamiast tego należy ustalić (niższe) wynagrodzenie, które byłoby pobierane w przypadku dozwolonej produkcji nasion ze zbiorów zgodnie z art. 14 ust. 3 tiret czwarte rozporządzenia nr 2100/94 oraz art. 5 rozporządzenia nr 1768/95?
- b) W przypadku gdy należy ustalić jedynie wynagrodzenie za dozwoloną produkcję nasion:

Czy posiadacz prawa do ochrony odmiany może w takiej sytuacji w przypadku jednorazowego zawinionego naruszenia obliczyć należne mu zgodnie z art. 94 ust. 2 rozporządzenia nr 2100/94 odszkodowanie ryczałtowo na podstawie kwoty pobieranej za przyznanie licencji na produkcję materiału rozmnożeniowego?

- c) Czy przy obliczaniu słusznego wynagrodzenia należnego zgodnie z art. 94 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94 albo dalszego odszkodowania należnego zgodnie z art. 94 ust. 2 rozporządzenia nr 2100/94 jest dopuszczalne albo wręcz nakazane, aby uwzględnić specjalne nakłady na kontrolę sprawowaną przez organizację chroniącą prawa wielu posiadaczy prawa do ochrony odmian w taki sposób, że przyznana zostanie dwukrotność uzgadnianego z reguły wynagrodzenia lub kwoty należnej zgodnie z art. 14 ust. 3 tiret czwarte rozporządzenia nr 2100/94?

⁽¹⁾ Dz.U. L 227, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 173, s. 14.